

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.*

Atbildētāja: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹), konkrēti tās 183. pants, kā arī gan Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants, gan līdzvērtības un efektivitātes principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums un prakse, kas izslēdz, ka būtu maksājami nokavējuma procenti par pievienotās vērtības nodokļa maksājumiem, kas nebija atgūstami kāda pa to laiku Eiropas Savienības Tiesas spriedumā par pretrunā Kopienu tiesībām esošu atzīta normatīva nosacījuma dēļ, lai arī parasti šajā valsts tiesiskajā regulējumā ir noteikts pienākums maksāt nokavējuma procentus gadījumā, ja atmaksājams pievienotās vērtības nodoklis tiek atmaksāts novēloti?
- 2) Vai efektivitātes un līdzvērtības principiem ir pretrunā dalībvalsts tiesu prakse, ka administratīvā kārtībā celtie prasījumi tiek noraidīti — šādi kaitējumu cietušā tiesību subjekta iespējas noreducējot līdz prasībai sakarā ar atbildību, lai gan valsts tiesību sistēmā praktiski ir izslēgta iespēja šo prasību celt — gluži vienkārši tāpēc, ka tajā nav nevienas konkrētas tiesību normas, kuras hipotēzē būtu paredzēts šis gadījums, pat ja citu līdzīgu procentu prasījumu izskatīšana un apmierināšana ir nodokļu administrācijas kompetencē?
- 3) Vai, ja uz otro jautājumu tiktu atbildēts apstipriņoši, dalībvalstī esošās tiesību normas, kuru hipotēze uz konkrēto gadījumu neattiecas, dalībvalsts tiesām ir jāinterpretē un jāpiemēro atbilstīgi Kopienu tiesībām tālab, lai padarītu iespējamu līdzvērtīgu un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā?
- 4) Vai pirmajā jautājumā minētās Kopienu tiesības jāinterpretē tādējādi, ka tiesības saņemt procentus par nodokļiem, kas iekasēti, ieturēti vai neatmaksāti, pārkāpjot Kopienu tiesības, ir subjektīvas tiesības, kas izriet tieši no pašām Kopienu tiesībām un uz kurām var tieši pamatoties dalībvalsts tiesās un pārvaldes iestādēs, atsaucoties uz Kopienu tiesībām, pat tad, ja dalībvalsts tiesībās nav paredzēts konkrētajā gadījumā maksāt procentus, un procentu prasījuma pamatošanai ir pietiekami pierādīt, ka ir pārkāptas Kopienu tiesības un notikusi nodokļa iekasēšana, ieturēšana vai neatmaksāšana?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. decembrī iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) — L/M, R un K

(Lieta C-656/13)

(2014/C 85/19)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: *L*

Atbildētāji: *M, R un K*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (¹) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (turpmāk tekstā — “Regula “Brisele IIa””) 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pamato jurisdikciju tiesvedībai lietā par vecāku atbildību arī tad, ja nenorit neviena ar to saistīta tiesvedība (t.i. “[tiesvedības], kas nav minēt[as] 1. punktā”)?
- 2) Vai Regulas “Brisele IIa” 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka arī situācijā, kad lietas dalībnieks, kurš nav ierosinājis tiesvedību, pats iesniedz dokumentu tiesvedības uzsākšanai par šo pašu lietu, bet pēc tam viņa pirmā rīcība ir iebildes celšana par tiesas jurisdikcijas neesamību pēc otra lietas dalībnieka ierosmes agrāk uzsāktā tiesvedībā, ir jāuzskata, ka ir skaidri vai citādi nepārprotami pieņemta [tiesas jurisdikcija]?

Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstipriņoša:

(¹) OV L 388, 1. lpp.